

lige overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen). Han mente, at der var en stor Forskjel mellem det Overslag, som han nævnte, og det, der her er foreslaaet, men dette finder sin ganske naturlige Forklaring i to Ting, for det Første deri, at da denne Afstrelning af Verklinten paa Gjedser ikke kan siges at være noget Dige, saa hører den ikke med ind under dette Lovforslag, og dernæst deri, at der i det Overslag, som det ærede Medlem tænkte paa, ikke var bestemt, at man skulde blive ved 12 Fod, men det var bestemt som Minimum at have 12 Fod, men i den sidste Ende at have 13½ Fod, og dette gjør ikke saa ganske Liden en Forskjel. Seg kan godt forstaa, at det ærede Medlem og navnlig Folk i de Egne, som have lidt ved Stormfloden, kunne finde det meget ønskeligt, om Sandflugtslovgivningen blev bragt i Anvendelse i dette Tilfælde, thi, saavidt jeg mindes, er Sandflugtslovens Bestemmelse den, at Staten skal udrede de ⅓ (En Stemmeme: Halvdelen), ja, saa veed jeg ikke, hvorfra den anden Halvdel kommer, thi Amtet skal udrede ⅙ og Beboerne ⅙ (Berg: Kommunen udreder ⅙ og Rodseierne ⅙). Ja, jeg kan som sagt finde det meget naturligt, at dette ligger de Herrer nær, men jeg kan ikke se Sagen ganske paa samme Maade, som De. Der er ingen Tvivl om, at disse to Forhold i sig selv ikke kunne sammenlignes; det One er en Ulykke, der sker paa Grund af Eiendommens egen Beskaffenhed, det Andet er derimod Ulykker, som ske paa Grund af andre Eiendommers Beskaffenhed, der maasse have dette Sand, som ved Sandflugten bringes ind paa andre Eiendomme, der i sig selv ikke kunne give Anledning til at vente Sandflugt. Seg skal gjen tage, at jeg for mit Vedkommende ikke ser mig i Stand til at skaffe et større Beløb af Statskassen end foreslaaet, men at jeg, desfor det ærede Medlem (Clausen) vil konferere med mig, skal være villig til baade at modtage et Endringsforslag, som for en begrænset Størrelse medtager Amtene, og jeg vil i alt Fald her forbeholde mig nærmere at overveie, om den mindre Kommune kan komme med. Seg skal frendeles være villig til at indstyre: „indtil 12 Fods Hvide“ i Stedet for: „12 Fod“, og jeg maa selv ønske, at Betegnelsen af Digets Udstrækning bliver noget anderledes, end den er her i Forslaget, idet jeg nemlig nu har et Haab om, at det vil lykkes at komme til Overenskomst med Koncessionshaverne for Inddæmningen af Rødbysfjord, saa at man ved at inddæmme disse Strækninger med kan faae dels i sig selv en bedre og paalideligere Linie, dels naturligvis ogsaa Flere til at bære Omkostningerne.

Clausen: Den høitærede Minister omtalte, at han ikke fandt nogen Lighed mellem Sandflugtens Dæmpning og det her foreliggende Tilfælde. Seg synes dog, at der kan være den Lighed, at

ved en Sandflugt ødelægges det omkringliggende Land saaledes, at det taber sin Skatteevne, og her ødelægges det ved Vand saaledes, at Staten der ved taber sine Skatter. Sjøvrigt medfører det maasse neppe saa store Omkostninger, at dæmpe Sandflugt, som det her vil medføre, at reise Diger for Vandet; men netop paa Grund af, at Befolkningen her er større, vil det blive saa meget besværligere for de vedkommende Egne at udrede disse Befolkninger, og jeg antager derfor, at der af Hensyn hertil kunde være nok saa god Grund for Staten til at træde til i samme Forhold, som den træder til ved Sandflugtens Dæmpning. Den ærede Minister kom ogsaa ind paa den nationale Side af Sagen, og der er draget en Parallel imellem Krigsskade og den Skade, hvorom der her er Tale. Seg vil just ikke drage denne Parallel og sige, at den Skade, der er forarsaget ved Stormfloden, skulde dækkes paa samme Maade, som Krigsskade, men der er dog den Lighed, at ved en Krig udsætter man sig for Tabet af Land, og her er det jo ogsaa gaaet saaledes. Her kommer den nationale Side netop frem, idet Sydfalster virkelig er udsat for at gaa tabt. Det blev af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) fremhævet, at man ikke skulde gaa saa hurtig tilværts, men jeg maa netop ligeoverfor ham gjøre gjeldende, at dette er høit nødvendigt for Falsters Vedkommende — maasse Forholdene ere saaledes paa Lolland, at Arbeidet der kan udsættes et eller to Aar — thi Forholdene paa Falster ere saaledes, at faae et nogle Gange Høvande, som gaar over det løse Sand paa Bøt, da vil Bøt blive en Nædle i Havet, og Østersøen vil da have sin uindhævede Gang ind over det flade Land. Seg tror derfor ikke, at vi tør udstyde Arbeidet paa Falster i et Aar, men at man maa gjøre Alt for at faae Digearbeidet der udført saa hurtig, som mulig, for at sikkre Landet. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister ikke ser sig i Stand til at gaa videre end han udtalte. At Amtet kommer til at skyde til, er ganske vist naturligt; det er fremhævet af flere Talere, og jeg kan fuldkommen slutte mig dertil. Men selv om Amtet kommer til at give et klæffeligt Tilskud, saa vil Opførelsen af Dæmningerne paa Sydfalster, der ville have en saa stor og lang Udstrækning og som netop som Følge deraf ville koste betydeligt, ligesuldt overstride vedkommende Rodseieres Kræfter, naar ikke Staten giver et høiere Tilskud. Ganske vist kan der slaas af paa Digets Høide, hvorved Befolkningen altsaa vil blive mindre, man kan jo f. Ex. opføre Diget til den samme Høide som tidligere, da vil Befolkningen jo blive betydelig mindre; vi have i den Henseende ogsaa et Overslag paa 74,000 Kb. for Falsters Vedkommende — men det er dog virkelig et Spørgsmaal, om Staten og selve Beboerne kunne være tjente med, at Diget kun bliver opført til en saadan Høide; thi vi se jo, hvilke